

Vergaderjaar 2006–2007

30 800 VI

Vaststelling van de begrotingsstaten van het Ministerie van Justitie (VI) voor het jaar 2007

Nr. 123

BRIEF VAN DE MINISTER VAN JUSTITIE

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 13 augustus 2007

Tijdens het AO oorlogsmisdaden d.d. 5 juni 2007 (Kamerstuk 30 800 VI, nr. 116) heb ik op verzoek van het kamerlid Azough (GroenLinks) toegezegd de questionnaire inzake de toepassing van artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag in een aantal EU-lidstaten, die tijdens de laatste vergadering van het Statagic Committee on Frontiers, Immigration and Asylum (SCIFA) d.d. 22 mei 2007 is uitgedeeld, aan uw Kamer te doen toekomen (zie bijlage)¹. Tevens heb ik toegezegd de uitkomsten met uw Kamer te delen. Met deze brief doe ik deze toezeggingen – mede namens de Staatssecretaris van Justitie – gestand.

Nederland heeft in de questionnaire de volgende vragen gesteld.

1. Werpen uw (im)migratiediensten actief artikel 1F tegen in asielzaken? Zo ja, hoe vaak en wat is het rechterlijk oordeel? Houdt u bij de rechter doorgaans de tegenwerping van artikel 1F in stand?
2. Worden de 1F'ers ook (standaard) ongewenst verklaard?
3. Zet u 1F'ers naar bepaalde landen van herkomst uit?
4. Redeneert u analoog in andere vreemdelingrechtelijke procedures? Kortom, kan een vreemdeling die bijvoorbeeld voor arbeid of gezinsvorming naar uw land wenst te komen worden afgewezen vanwege de verdenkingen, zoals genoemd in artikel 1F?
5. Is er contact tussen uw uitvoerende (im)migratieautoriteiten en politie en justitie?
6. Worden 1F-dossiers (standaard) overgedragen aan het Openbaar Ministerie voor strafrechtelijk onderzoek?

Behalve EU-lidstaten neemt ook Zwitserland deel aan het SCIFA-overleg. België, Cyprus, Denemarken, Estland, Finland, Frankrijk, Hongarije, Ierland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Spanje, Tsjechië, het Verenigd Koninkrijk en Zwitserland hebben de questionnaire ingevuld.

De verkregen antwoorden laten het volgende zien. De meeste landen passen artikel 1F niet tot weinig toe en wanneer ze dit wel doen, gaat het doorgaans om een beperkt aantal zaken per EU-lidstaat. Van die landen

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

die artikel 1F toepassen, is gebleken dat met uitzondering van Luxemburg geen daarvan de vreemdeling aan wie artikel 1F is tegengeworpen standaard ongewenst verklaart. De landen die ervaring hebben met de toepassing van artikel 1F geven aan dat het haast nooit voorkomt dat er in het geval van vreemdelingen aan wie artikel 1F is tegengeworpen, kan worden overgegaan tot uitzetting, omdat dat bijna altijd een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. België en Zwitserland dragen de 1F-dossiers standaard over aan het Openbaar Ministerie. Andere landen (onder andere Denemarken, Spanje en het Verenigd Koninkrijk) die artikel 1F toepassen, bezien per zaak of een dossier moet worden overgedragen.

De questionnaires maken duidelijk dat Nederland in Europees verband voor wat betreft de toepassing van artikel 1F in de voorhoede zit. Dat geldt evenzeer voor de opsporing en vervolging van verdachten van oorlogsmisdaden.

Een uitgebreidere analyse van de ingevulde questionnaires zal worden betrokken in de door mij aan uw Kamer toegezegde analyse inzake de toepassingen van artikel 1F, onder andere in relatie tot art. 3 en 8 EVRM, ongewenstverklaringen en periodieke herbeoordelingen.

De minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin